

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D
=====

nadruk verboden

20e jaargang nr.14

=====

21 november 1975

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Ons onderwerp voor heden dient van geestelijke aard te zijn. Nu is het al een langere tijd geleden, dat wij U inlichtingen hebben gegeven over al, wat de Wereldleraar en de Meester te vertellen hadden.

Ondertussen is er veel gebeurd, vooral in de laatste tijd. Ik wil u het een en ander hierover vertellen. Maar wat kies ik dan als titel? Ik dacht, dat het beste nog zou zijn:

ER WERD GEZEGD . . .

=====

Deze meesters zijn al weer weg van uw wereld. Maar op het ogenblik sijpelt overal op aarde als een soort onzichtbare invloed iets, van hetgeen zij gebracht hebben door.

Het is een poging geweest, dacht ik, om in een heel rumoerige wereld de mensen in staat te stellen een nieuwe bron voor rust en kracht aan te boren.

De denkwijze is ons niet vreemd. Voor ons was dit wel het meest opvallend aspekt. Want wij denken onwillekeurig aan Jezus en menen, dat iets dergelijks nooit meer kan komen. Wij bijten ons vast in voor ons denken eigenaardige uitspraken en vergeten daarbij, dat dit in zijn tijd de gewone wijze van spreken was voor rabbies die onderricht gaven: Zij spraken veel in gelijkenissen.

Wanneer wij gekonfronteerd worden met een andere leraar, die stelt, dat een mens dwaas is, wanneer hij gaat lopen, terwijl er andere mogelijkheden zijn, zeker wanneer hij haast heeft, dan menen wij, dat dit iets geheel anders is.

Toch meen ik, dat je zowel Jezus' leer als de leer van de nieuwe meesters kunt samenvatten in enkele woorden, wanneer

je de aard daarvan wilt omschrijven: Geestelijke doelmatigheid.

Ik wil vanavond niet al te veel eigen woorden als basis nemen en zal u liever enkele punten in de herinnering brengen van de uitspraken van Wereldleraar en meester, daarbij soms samenvattende, soms letterlijk citerende.

Zo kan ik u er beter op wijzen, wat er in de laatste tijd volgens ons aan de hand is. Juist van deze krachten uit menen wij op het ogenblik enkele vreemde ontwikkelingen te moeten konstateren.

"Leven is beseffen. Hij, die beseft, kan niet sterven. Hij, die niet beseffen wil, is reeds gestorven, al meent hijzelf nog te leven."

Wat duidelijk is volgens mij: Je moet altijd open blijven staan voor alle ontwikkelingen, alle zaken, zelf tot de laatste dag, de laatste minuut van je stoffelijke leven. Je moet openstaan voor al, wat bestaat.

"Er is slechts één waarheid, maar deze openbaart zich in vele gestalten." Ook dit is zonder meer duidelijk en begrijpelijk, klinkt ons bekend.

"Indien gij zoekt naar geestelijke waarheid en geestelijke krachten, dient gij allereerst te beseffen, dat het dwaas is geestelijke krachten te gebruiken, waar andere, eenvoudiger middelen ter beschikking staan.

Wanneer je wilt boren in de aarde, gebruik je de juiste instrumenten. Wanneer je wilt werken met de geest, moet je ook de juiste instrumenten gebruiken.

Hij, die wil boren in de diepten van eigen wezen om zo de daarin verborgen krachten te openbaren, zal moeten beginnen met het belangrijke werktuig van het verstand. Maar hij zal dit moeten aandrijven met de enorme energie van het gevoel.

Alleen zo kunnen wij, door de uiterlijkheden heen iets van ons werkelijk wezen beseffen. En ons werkelijk wezen beseffende kunnen wij voor het eerst waarlijk de kracht aanschouwen, die ons allen in stand houdt."

Eigenlijk zijn dergelijke uitspraken in wezen zeer eenvoudig en vanzelfsprekend. Iedereen zou dit gezegd kunnen hebben, zo denk je, wanneer je de uitspraken hoort. En toch...

"Er zijn vele wegen om de waarheid te vinden. Daarom is het niet belangrijk, welke weg je gaat. Belangrijk is slechts, dat je met geheel je wezen zoekt naar de waarheid."

"Er bestaat geen mens, die waarlijk beter of slechter is dan alle anderen. Een mens is slechts anders dan anderen. Dit anders-zijn is noodzakelijk, omdat alleen op deze wijze ook voor ons de veelvuldigheid van de kracht, waaruit wij bestaan, kenbaar kan worden."

"Eeuwigheid is een menselijke droom. Bestaan zonder de tijd te kennen of te tellen is de enige waarheid van werkelijk leven voor de kosmisch bewuste mens."

"Vecht, opdat niemand onrecht geschiedt. Maar zo gij onrecht doet om zo ander onrecht te voorkomen, is het voor u en de wereld beter, dat gij uw wapens tegen uzelve keert".

Sommige uitspraken zijn wat kras. Maar zijn zij daarom minder juist?

"Gehoorzaam allen de bevelen van hen, die het recht hebben of zich aanmanigen om u te bevelen, tenzij gij beseft, dat hun bevel vanuit uw innerlijk besef beleefd niet juist kan zijn.

Besef echter, dat het hoogste gezag voor u ligt in de kracht, die in u leeft en die door u zich uit. Wees eerst getrouw aan uzelve en aan uw God, dan eerst daarna aan gezag."

Kentekend voor deze leraar is zeker ook het volgende. Bijna schertsende merkt hij op, sprekend tot zijn directe leerlingen:

Ik zeg u niet het goede des levens vaarwel te zeggen. Eet, drink geniet de zon, lach met uw medemensen, want ook daartoe zijt gij op aarde gekomen.

Maar bindt U niet aan bezit. Want bezit dooft de vreugden des levens. Bindt u niet aan genietingen, want zij maken u blind voor al het andere.

Leef het geheel, besef het geheel en wees gelukkig met dit geheel en uzelve, wanneer gij zoekt zo juist te leven."

Overigens is dit een thema, dat ook in de werken van de meester regelmatig terugkeert: de opdracht om juist te leven, om jezelf te zijn.

Maar al te vaak hoor je mensen vragen: **Werkelijk** jezelf zijn? Wat is dat **eigenlijk**? Als een gedeeltelijk antwoord op dergelijke vragen zou ik van de meester het volgende willen citeren:

"Jezelf zijn is: beseffen wat je werkelijk vreest, wat je werkelijk verlangt, wat je werkelijk kunt!" Heb je deze drie punten naar waarheid erkend, dan heb je het gebied omschreven, waarin je waarlijk jezelf kunt zijn en werkelijk kunt bereiken.

Zoekt daarom eerst naar deze kennis omtrent uzelf en tracht eerst daarna werkelijk uzelf te zijn. Maar bent u zover, streef dan met alle kracht naar een volgens uw eigen besef positieve actie in elke toestand, die voor uw beseffen in uw leven bestaat.

Op deze wijze bereik je de werkelijkheid!

Uitspraken, waarin vaak ook een mystiek tintje schuilt. Over het jezelf-zijn wordt ook nog iets anders gesteld:

"Hij, die zichzelf niet kent, zal de wereld niet kennen en waar hij de wereld niet kent, zoals zij waarlijk is, zal hij niet kunnen leven in waarheid.

Zo iemand wordt tot slaaf van zijn eigen onbegrip. Maar hij, die begint zichzelf te kennen en een aanvang maakt met het aanvaarden van de waarheid omtrent het leven, zal verder kunnen gaan.

Zonder verzet aanvaardende al, wat werkelijk is, zal hij trachten het licht, dat hij in zich gevoelt en waarnaar hij verlangt, tot voor hem kenbare werkelijkheid te maken. Zo vindt hij de weg, die voert tot het werkelijke licht, tot de werkelijke erkenning van ik en God."

Dergelijke uitspraken zijn volgens mij kentekenend voor de vernieuwing van leer, die tot stand gebracht schijnt te worden. De wereldmeester is uit de aard der zaak wat zachter, vromer en zelfs diepzinniger geweest dan de wereldleraar.

Misschien dat juist daarom, hetgeen de wereldleraar zegt, de meesten van ons meer zal aanspreken, dichter zal liggen bij onze eigen begripswerelden. Zo zegt de leraar op een gegeven ogenblik:

"Wanneer je dorst hebt, is het dwaas niet te drinken.

Drinkt daarom wanneer gij kunt en dorstig zijt, tenzij gij daardoor een ander tot verdorsten veroordeelt."

Mooi en eenvoudig, duidelijk en bovenal een duidelijke omschrijving, van hetgeen een mens in zijn leven dient te doen: vrede en geluk vinden, wanneer dit maar niet ten koste van anderen gaat."

In verband met de recente ontwikkelingen heeft ook een andere uitspraak, die bijna schertsend werd gedaan, mij zeer getroffen:

"Wie zegt "mijn" maakt de wereld kleiner. Wie zegt "ons" maakt de wereld groter".

Het lijkt een uitspraak, die in het bijzonder slaat op de recente sociale en politieke ontwikkelingen in de wereld. Ik wil aan dit alles nu enkele commentaren verbinden.

Er zijn mensen, die dit woord ons te beperkt en daarom niet in de zin van deze uitspraak gebruiken. Zij hebben het voortdurend over "onze belangen, onze stand, onze klasse, ons systeem, onze godsdienst".

Maar daarmee maken zij de wereld voor zich of anderen niet waarlijk groter. Want zij spreken niet over allen, maar in wezen slechts over zich en enkele gelijkgestemden. "Ons" is voor hen nog steeds een uitdrukking van een recht, een bezit, niet de weergave van een actie.

Daarin ligt volgens mij een groot gevaar voor de wereld en de mensheid en velen, die de leer letterlijk in handen zouden krijgen, zouden volgens mij in deze woorden een rechtvaardiging zoeken voor hun streven naar eigen belangen.

Letterlijk komt gelukkig nog niet veel naar voren in de wereld, zeker niet onder het hoofd "nieuwe leer". Maar het is voor ons in de geest wonderlijk te zien, hoe opeens over de gehele wereld geschriften en uitspraken opduiken, die tot de leer van deze nieuwe tijd behoren en soms letterlijk, soms omschreven, de woorden van leraar en meester weergeven.

Kort geleden cirkuleerde een pamflet met een dergelijke inhoud in Argentinië - en werd snel in beslag genomen als zijnde een revolutionair geschrift. Maar ook in Afrika, Azië en Australië komen steeds meer uitspraken en opvattingen naar voren, die wonderwel aansluiten bij de leer van deze aera.

Zelfs in Europa vinden wij de woorden van de meester en de leraar, hun denkwijzen en sommige van hun uitspraken de laatste dagen meer en meer aan. De nieuwe leer schijnt verbreed te worden langs de meest zonderlinge wegen.

Om u een voorbeeld te geven: Er reizen op het ogenblik enkele boeddhistische monniken rond in Europa, die voordrachten houden en daarin uitspraken verwerken van de leraar.

Een tibetaan geeft de laatste tijd lezingen over het leven in Tibet, de godsdienst van Tibet, het tibetaanse dodenboek en zijn werkelijke betekenis enz. Ook hij brengt altijd weer elementen naar voren, die behoren tot de wereldleer. Toch zeggen deze mensen, wanneer men hen naar het bestaan van een dergelijke leer enz. zou vragen, dat zij daarvan niets weten - altans, wanneer de vraag openbaar wordt gesteld.

Schijnbaar weet niemand, waar dit alles opeens vandaan komt. Niemand schijnt te kunnen beseffen, waar de bron is van

deze boodschappen, woorden en zelfs geestelijke krachten, die zich in zovele vreemde toevalligheden, maar ook in toespraken ontwikkelingen enz. openbaren.

Maar het is er kennelijk. Wij zien zelfs, dat door dit alles bij velen, die wat rijper of wat idealistischer zijn, een aversie is ontstaan, zelfs maar te spreken over mijn of onze belangen, ons land enz.

Natuurlijk is dat op zich wat wonderlijk. Maar wanneer een palestijn zegt: Israel zit op ons land, dan bedoelt hij in feite: ik voel mij tekort gedaan, mijn bezit is in handen van Israel gekomen. En wanneer de Israeli spreekt over zijn recht op een eigen staat, het ideaal, de strijd, de prestaties, het onrecht, dat de wereld de joden steeds weer heeft aangedaan, dan bedoelt hij in feite: Help mij om te houden, wat ik heb. Want wat ik heb is van mij, en daar moet een ander vanaf blijven.

Wanneer deze mensen nu eens samen zouden zeggen: dit is een deel van de wereld, bestemd voor alle mensen, een deel van de wereld, waarop ons beider bestaan zich kan voltrekken, zouden de strijdende partijen dan niet opeens heel dicht bij elkaar komen te staan en te samen het wonder van Israel tot het mirakel van noord-Afrika kunnen maken?

Maar helaas liggen de feiten ander. Kijk maar een naar Portugal. Schijnbaar strijden de mensen daar vooral over het systeem. Minder opvallend, maar intenser, gaat de strijd over de verdeling van gelden en invloed.

Stel eens, dat de mensen daar nu eens niet uit zouden gaan van de vraag, wie het voor het zeggen zal hebben, de vraag ook, wie de feitelijke macht in handen heeft en zijn eigen leer door kan voeren, maar eerder zou beseffen: het is ons aller taak als volk en gemeenschap om eerst te leren, hoe wij allen welvarend en gelukkig kunnen zijn. Zou dit land dan niet veel gelukkiger zijn en meer betekenen voor de wereld?

Overal tref je dergelijke zaken aan, zelfs in uw land. Ook daar zien wij de meest wonderlijke zaken. Neem b.v. de groepen, die druk bezig zijn de wereld en de gemeenschap te hervormen. Zij eisen, in naam van de democratie, voor een ieder en overal inspraak - maar dulden die niet, wanneer zij zelf aan het woord zijn. Wat zonderling is om fellere termen maar te vermijden.

En wanneer een van uw ministers stelt, dat een ieder recht heeft op inspraak en even later zegt: maar ik heb dit nu eenmaal besloten, dus wordt het ook zo en niet anders door gevoerd, dan is dit volgens mij toch wel erg zonderling.

Waarom zouden in deze dagen de mensen zo strijden met elkaar en zich in zoveel strijdigheden verwickelen? Wij hebben ons daarin geestelijk verdiept. De uitslag was zeker niet zonder belang.

Het blijkt n.l., dat op het ogenblik in uw wereld een strijd gaande is, die voornamelijk op geestelijk vlak ligt. Een geestelijke strijd dus. Elke mens beseft, dat hij eenheid dient te bereiken met god en de wereld. Het lijkt er op, of de leringen, waaruit ik enkele punten citeerde, zover inwerken op allen, dat een ieder meent, dat men meer moet samenwerken, dat men meer moet openstaan voor zijn medemensen en de noden in de wereld.

Steeds meer mensen beseffen kennelijk, dat samenwerken en streven voor de mensheid en het geestelijk heil van die mensheid van het hoogste belang is. Maar wanneer je de leiders van groepen mensen daarnaar zou vragen, zou hun antwoord waarschijnlijk luiden: Ik beseff de belangrijkheid hiervan terdege en zet mij geheel in voor dit doel. Maar de ellendelingen, met wie ik zou moeten samenwerken, weigeren mij te gehoorzamen ....

Kijk maar eens rond u in de wereld. Iedereen wil een grotere eenheid tussen de mensen en de staten, een ieder wil het leven op aarde beter maken voor iedereen - met woorden. Want iedereen wil kennelijk dit doel alleen op zijn eigen wijze nastreven en bovenal niets, van hetgeen hij meent te hebben ooit missen, om anderen daarmee te helpen.

De nieuwe boodschap wordt wel verstaan, maar nog te veel beleefd vanuit de oude mentaliteit, die kentekend is voor het verval van de oude leringen: Leve de broederschap, maar ik heb wat ik heb en daar heeft een ieder maar af te blijven.

De nieuwe tijd daarentegen stelt: wij moeten allen samenwerken, maar bovenal moeten wij allen vrij worden. En dit is nooit mogelijk, wanneer de een de ander door bezit of andere machtsmiddelen kan regeren.

Men stelt: vrijheid en ontwikkeling kunnen alleen ontstaan, wanneer wij elkaar aanvaarden, zoals wij zijn en dan proberen zo samen te leven, dat wij niemand daarmee hinderen.

Ik herinner mij een lang betoog van de wereldmeester, dat heel diepzinnig ging over de kosmos, de krachten achter de sterren enz.

Vat ik dit alles voor u samen, dan komen de meest saillante uitspraken voor mij hierop neer:

Vrij kun je pas zijn, wanneer je niemand bewust hindert en gelijktijdig, wanneer men jou bewust hindert, duidelijk maakt, dat je gehinderd wordt, zonder daarbij de ander meer dan onvermijdelijk is te storen of zelfs te kwetsen.

Natuurlijk is dit niet zo gemakkelijk. U weet zelf wel, dat, wanneer u iemand vraagt, wat meer rechts of links te houden, de kans 50-50 is, dat u een dreun kunt krijgen voor wat men uw brutaliteit noemt.

Toch blijken steeds meer mensen in hun denken reeds te beseffen, dat je niets kunt winnen door strijd en alles door samengaan met anderen. Maar dan zou dit wel een smengaan moeten worden, waarbij de verhoudingen, taken enz. worden bepaald, door hetgeen wij kunnen en hetgeen wij innerlijk zijn.

Men zou met innerlijke krachten, juist in dit verband, veel kunnen bereiken naar mijn denken. Maar over innerlijke waarden of kracht spreken de mensen maar niet. Zij hebben het over hun organisatie, de wapens, die zij zullen gebruiken en de nieuwe technieken, die de wereld zal moeten ontwikkelen. Maar zij spreken niet over innerlijke waarden en al helemaal niet over geestelijke kracht als een mogelijkheid om vele problemen op te lossen en tot grote eenheid tussen de mensen te komen.

Wat zegt de wereldleraar in dit verband? Ik citeer hem nu zo letterlijk als mij mogelijk is. Ik moet zijn woorden immers uit een andere taal omzetten.

" Wanneer wij onszelf zijn, hebben wij de kracht van ons gehele ik. Wij zijn een deel van een kracht, die niet te verslaan is, een kracht die overal een echo vindt.

Dan is het niet belangrijk of uiterlijkheden veranderen, of wij leven of sterven, of wij ons bezit verliezen of bezit toegeworpen krijgen!

Dit alles is onbelangrijk geworden, want de kracht die in ons is, maakt het ons mogelijk steeds weer de waarheid te kennen en zo het juiste te doen. Daarin ligt de verlossing, waarvan sommigen spreken.

Gij kunt uw broeder zelfs niet verlossen van zijn lijden zonder hem waarheid te geven. Maar indien gij uw broeder waarheid geeft, wees dan ook bereid hem te helpen, tot hij niet alleen zijn noden overwonnen heeft, maar ook tot hijzelf de waarheid zonder meer dragen kan."

Ik dacht, dat daarin het gehele probleem van de mensen is neergelegd. Wanneer je kijkt, hoe b.v. kerkelijk en in bepaalde inwijdingssystemen de mensen met de waarheid werken, dan is het steeds weer een kwestie van aanvaarden op gezag en de werkelijke feiten zijn altijd een hush-hushzaak, iets wat ten koste van alles stil gehouden wordt.

Men durft niet te spreken over de dingen, die er zijn. Gaat het over het gebruik van geestelijke of paranormale krachten, dan doet men al snel helemaal piano aan. Zelfs wanneer men het bestaan van dergelijke krachten en gaven niet zonder meer duivels noemt, zoekt men elke verklaring buiten de werkelijke aan de mensen voor te leggen. Het zou dit kunnen zijn en dat zou het geval kunnen zijn, maar het is voor de gewone mens beter, wanneer hij van dergelijke zaken de handen afhoudt. Zo men al erkent, dat het een deel is van de goddelijke werkelijkheid, dan stelt men nog onmiddellijk: handen af, stil zijn, niet vragen, dit is voor de ingewijden.

Waarom eigenlijk? U hebt een geest. U hebt een ware persoonlijkheid, die meer vermogen en krachten bezit dan iets, wat u zich stoffelijk nog voor kunt stellen.

De kracht van één leven is groter dan de energie, die in vele jaren door vele mensen verbruikt kan worden, zo stelt de meester in een zijn zijn uitleggingen.

Wij hebben die kracht. Waarom zouden wij dan niet mogen proberen die kracht te ontdekken, er mee te leven en te werken?

Maar wij kunnen die kracht alleen vinden en leren gebruiken, wanneer wij uitgaan van onze innerlijke waarheid, niet onszelf misleidende, niet de wereld bedriegende, maar eenvoudig de krachten, die in ons zijn, doorgevend aan die wereld of de persoonlijkheden, die daaraan tekort hebben.

Zeker, het doorgeven van je innerlijke kracht is ook nog wel aan bepaalde voorwaarden gebonden. Ik probeer dit duidelijk te maken en laat nu een zeer verkorte weergeve volgen van een betoog van de meester:

Wanneer je leeft zonder begrip, heb je geen wijsheid. Dan kun je de gehele wereld liefhebben en zelfs in die liefde de God bereiken. Maar zonder de wijsheid zul je je wereld niet kunnen bereiken en zijn je krachten van die wereld vreemd.

Je kunt schoonheid zijn. Maar zonder liefde is schoonheid

als asse, zelfs wanneer ook zij het ik kan voeren tot besef van het goddelijke. En ook zonder wijsheid blijkt de schoonheid van voorbijgaande betekenis te zijn: iets dat je verliest, terwijl je meent het te beheersen.

Maar daar, waar wijsheid, liefde en schoonheid samengaan in één kracht of besef, daar zijn de kosmische krachten onderdanig. Meester over alle krachten van de kosmos is degene, die in alle drie waarden het besef van God bereikt heeft.

Want de kracht, waaruit wij voortkomen, de God die wij stil in onszelf plegen te aanbidden, is dit: de schoonheid van de kosmos, de wijsheid van het tijdloze en de liefde, die geheel het bestaan omvat. Alleen daarin ligt de kracht, die geen grenzen kent."

Een heel korte samenvatting van een zeer lang en mooi betoog. Ik citeerde dit zo, omdat volgens mij hierin is gesteld, wat wij in wezen moeten zijn. Wij moeten zoeken naar wijsheid. Menselijke wijsheid is begrip, zeker, maar het is meer een doorzien van de dingen, een niet alleen bij het uiterlijke stil blijven staan, maar verder gaan. En dit niet om alles te doen beantwoorden, aan hetgeen wij zijn of wensen, maar het aanvaardende en beminnde, zoals het is en zo in eigen recht eigen wegen laten gaan.

De wijsheid hebben wij nodig. Maar alleen al om dit geduld en begrip voortdurend op te kunnen brengen, moeten wij wel een heel grote liefde voor het leven en de mens in ons dragen.

De leraar stelde eens, dat velen beweren God en de mensen lief te hebben. Maar voor hen is duidelijk God de werkelijke liefde, want het is eenvoudiger God te beminnen dan zijn medemensen. "Maar ik zeg, u dat hij, die zijn medeschepselen niet kan aanvaarden in liefde, God niet waarlijk kan beminnen."

Iets, waar ik het volkomen mee eens ben. Want die liefde hebben wij nodig. Zonder die liefde kunnen wij het geduld niet opbrengen om anderen te aanvaarden en in hen God te vinden. Dan willen wij altijd weer anderen, die wij menen te beminnen, omvormen, tot zij beantwoorden aan ons beeld van hen.

Maar zonder schoonheid in onszelf, harmonie in eigen wezen, de erkenning ook van de harmonie en schoonheid buiten ons, hoe zij ook bestaan, in kleuren, tonen, of desnoods in een menselijke glimlach, die nog lang in de ruimte schijnt te blijven hangen, wanneer de mens reeds is verder gegaan.

Wij kunnen door deze schoonheid het leven en al wat in dit leven voor ons kenbaar wordt, leren aanvaarden en verwerken. Wij leren er een mee te zijn. Zolang wij dit niet kunnen, stellen wij dromen voor feiten, leven wij niet in waarheid en is onze werkelijkheid deels waan.

Maar wanneer wij zouden kunnen leven met een liefde voor het geschapene, de schoonheid ervan beseffende, het bestaan ervan doorgrondende, dan worden wij tot een kracht, die reikt van de warreling, die chaos heet, tot het te lichtende licht, dat voleinding wordt genoemd.

Wij zijn dan ook meester over onszelf en alles, wat in ons aan mogelijkheden bestaat. Men zegt wel eens: ik sta geestelijk hoog. Maar je kunt niet waarlijk geestelijk hoog staan, wanneer je niet wortelt in de schijnbare ondergang

van de chaos, waarin alle mogelijkheden verborgen liggen en nog niets is uitgekristalliseerd.

Je bent een verbinding, niet een lichtpunt, dat het verleden loslaat, om alleen maar voor morgen te leven, zonder ooit werkelijk het heden te beseffen.

Hier wil ik weer een uitspraak van de wereldleraar citeren, die stamt uit een nogal luchtige konversatie. Daarbij merkte men op: Meester, is dit dan niet heel erg moeilijk? Hij antwoorde:

"De moeilijkheid komt voort uit ons begrip daarvan. Want wanneer wij, niet begrijpende hoe moeilijk een taak wel is, haar trachten te verrichten, bereiken wij meer en valt het bereiken ons lichter dan zij die menen te weten ooit hadden kunnen verwachten.

Maar wanneer wij een taak vrezen, omdat zij zwaar is, bezwijken wij onder haar gewicht reeds, voor wij de taak geheel aanvaard hebben."

Menigeen kan dit zonder meer in zijn zak steken. Maar met deze luchtige wijsheid wil de leraar in feite zeggen: Wanneer wij ons bezig houden met hetgeen waar is of nodig is heeft het geen zin ons af te vragen, of het moeilijk is of gemakkelijker zal zijn. Zoals wij ons niet afmoeten vragen, of het niet eenvoudiger middels een kompromis te bereiken of te benaderen zou zijn. Wij moeten er eenvoudig op af gaan, ook wanneer het onszelf of waarden in onszelf betreft.

Geen voorbehoud maken is mogelijk hier de meest juiste formulering. En juist in deze tijd zien wij vanuit onze geestelijke werelden steeds meer mensen, die in ieder geval bereid zijn helemaal te leven, zich geheel ergens aan te wijden, zich geheel voor iets in te zetten.

Jammer is daarbij, dat zij dit gemeenlijk nog doen op basis van een droom, die niets met de werkelijkheid van hun eigen wezen te maken heeft. Maar het begin is er.

Ook bij hen, mogelijk voornamelijk bij hen, zien wij delen van de leringen, die ik deels citeerde, voeren tot een zoeken naar werkelijke ontspanning en het vinden daarvan langs geestelijke wegen, een trachten te leven in zo groot mogelijke harmonie, waarbij men in feite steeds voor vandaag leeft en zich zo bewust blijft van het heden.

Meer en meer mensen schijnen ook tot het besef te komen, dat God in hen is, en dat zij uit deze kracht moeten werken en leven. De behoefte van vele mensen, de krachten die mogelijk in hen berusten en die zij zouden kunnen gebruiken te leren kennen, is eveneens een teken voor een verandering, een steeds groeiende geestelijke invloed, die over de gehele wereld merkbaar wordt.

Dit alles ziende zeg ik mijzelf: Waarom hoor je dan zo weinig over de wereldmeester en de wereldleraar? O, men hoort er soms nog wel eens iets van door andere media. Maar daar wij niets nieuws mochten brengen en zeggen, hebben wij naar ik meen door dit medium de laatste 10 jaren hierover maar weinig kunnen zeggen. Alles blijft vaag.

Waarom eigenlijk? zo vroeg ik mij af. En ik herinnerde mij, dat de wereldleraar op een gegeven ogenblik heeft gezegd: leef de leer met uw daden. Want zo gij mijn woorden verkondigt, maakt de mens er alleen een nieuwe godsdienst van, die weer

voornamelijk bestaat uit woorden, die daden onmogelijk maken.

Misschien is dit de verklaring voor de vreemde wijze, waarop de leringen nu verbreiding vinden. Men is mogelijk bang geweest een nieuwe godsdienst te scheppen, in de plaats van het tonen van nieuwe geestelijke wegen voor de mensen. Ik zou dit t.m. best kunnen begrijpen.

Maar wanneer deze grote krachten zich bezig houden met de wereld, - want zij zijn nog steeds zeer actief - zo zou ik wel eens tot hen willen zeggen - sprekende vanuit mijn eigen beperkt besef: Jongen, kom nu eens te voorschijn, laat je nu eens aan de mensen zien.

U kunt dit met mij meevoelen, dat bemerk ik. Maar wanneer ik bij een meer lichtende genoot iets dergelijks zeg, dan krijg ik steeds weer een medelijdend klopje op mijn geestelijke kop, zo van "ach, hij weet nog niet beter".

Inderdaad. Ik weet nog niet beter. Maar wanneer ik over het verloop tot op heden nadenk, dan zeg ik tot mijzelf: daar moet toch een reden voor zijn. Is het mogelijk zo, dat de grote leraren uit het verleden met hun zending, steeds weer bijna geheel mislukt zijn, omdat zij ofwel een wereldgodsdienst deden ontstaan, dan wel een specifieke inwijdingsweg, zodat de mensen de kans hadden het werk van deze grote geesten te frustreren door hun leer te institutionaliseren en dan de uitverkorenheid te verkondigen van de godsdienst of inwijdingsweg.

Zeker, de meesters wilden voor iedereen betekenis vinden. Jezus wilde ook voor allen een weg betekenen. Maar wat heeft men daarvan gemaakt? Op de duur is de christen alleen nog maar vol liefde voor zijn geloofsgenoten, beroept hij zich op zijn uitverkoren zijn en heeft hij alleen maar medelijden met allen, die anders denken of geloven. Dat was de bedoeling niet.

Het gaat om een wederkerige aanvaarding om het contact tussen mensen en mensen, mensen en God, daarom gaat het en ging het. Dit verbonden zijn moet steeds meer kenbaar worden, de invloed van de menselijke verbondenheden moet steeds groter worden, het gevoel van eenheid tussen mensen en met God dient steeds verder uitgebouwd te worden.

Niemand moet dan zeggen: alleen zo mag je leven, of: alleen zo moet je geloven. De mensen moeten zichzelf leren kennen, de kracht die in hen schuilt leren activeren en gebruiken, er mee werken zelfs en voor de rest alleen met alle anderen de waarheid in zich vinden en voor deze waarheid leven.

Want dat is het enige, wat nodig is. Ik heb gekonstateerd, dat een groter aantal geheimen in deze tijd in omloop komt. Ik kan niet zeggen "werd" geopenbaard, maar het zijn dan ook geen geestelijke geheimen.

Er zijn zoveel geheimen de laatste tijd uitgelekt. In de Usa zijn weer geheime papieren bekend geworden. Mogelijk volgt hieruit weer een perscampagne, mogelijk ook niet. Want men werkt daar hevig aan de verkiezingen. Maar aan de andere kant: een fordje kun je met een enkele trap in zijn achteruit zetten.

In Argentinië zijn gegevens bekend geworden, die de regering angstvallig voor het volk verborgen wilde houden. Er is t.m. één pamflet in omloop, waarin een deel van die

gegevens genoemd wordt. Hoe is dit mogelijk? En zelfs in uw land zijn enkele geheimen en beslissingen uitgelekt. Maar ja, wat heeft uw land nu aan werkelijk belangrijke geheimen en beslissingen in deze dagen?

In Duitsland ziet een grote partijorganisatie geheime plannen plotseling uitlekken. Misschien zult u daar binnenkort wel iets van horen, maar dan niet in "Der Spiegel", want die is er tegen, dat zoiets uitlekt. Andere dingen mogen natuurlijk voor hen wel bekend worden.

Je vraagt je af, hoe dit in zo korte tijd opeens in zoveel verschillende landen mogelijk is, bijna gelijktijdig. Want ook in China zijn bepaalde zaken uitgelekt. In Rusland zijn ook al een paar wonderlijke zaken bekend geworden, waardoor het een en ander aan het rollen is gekomen. En zo krankzinnig de zaak ook is, zelfs in de Prawda heeft men, al verborgen tussen de normale formules, iets hiervan besproken. Voor leken zal het moeilijk zijn te weten, waarover het gaat, omdat de Prawda meestal in dergelijke gevallen 'n soort orakeltaal spreekt, die pas zin krijgt, wanneer een ieder beseft, wat er aan de hand is.

Dus overal, niet slechts in een enkel gebied, maar over de gehele wereld gebeuren nu deze dingen. Niet te beperken is dit verschijnsel, tot erger van hen, die bij geheimhouding belang hebben. Het is, of er over de gehele wereld de een of andere macht aan de gang is alle geheimen kenbaar te maken.

Kijk dan nog eens verder: Over bijna de gehele wereld zien wij op het ogenblik een sterke toename van de belangstelling voor het occultisme. Hierbij valt op, dat onder de occultisten steeds meer mensen zijn, die hun eigen krachten ontdekken en ook gaan gebruiken. Het is, of steeds meer mensen zo dicht bij hun werkelijke ik komen te leven, dat zij iets van de krachten van de bron, iets van de vermogens van het superego ook, kunnen aftappen.

Daarnaast zien wij een ernstig onderzoeken van paranormale verschijnselen in steeds meer landen plaats vinden. De resultaten van officiële wetenschappelijke benaderingen zijn daarbij op zijn minst overdonderend te noemen.

Wanneer iemand zich afvraagt, hoe het mogelijk is, dat dit alles in zo korte periode plaats vindt, kan ik alleen maar antwoorden: Volgens mij kan dit, omdat een grote geestelijke kracht op aarde werkzaam is, die met alle macht probeert deze ontwikkelingen te bevorderen.

Maar wat betekent dit? De wereldleraar sprak eens: " Een engel, die je redt, terwijl je niet gered wilt worden, is een duivel. Een duivel, die je hulp geeft, wanneer je daarom welgemeend en ernstig smeekt, is een engel. Want al het slechte geeft slechts daar, waar niet gevraagd wordt. Al het goede zal op beden alleen daar antwoorden, waar een werkelijke behoefte bestaat."

Ik denk, dat er zoiets aan de hand is. Ik meen, dat deze kracht probeert overal, waar een mens ernstig zoekt naar kracht en enig vermogen aanwezig is, in deze tijd iets extra te geven.

Zo krijg je dan de mogelijkheid een enkel punt meer van wijsheid, liefde, schoonheidsbesef te verwerven, waardoor je een grens kunt overschrijden en gelukkiger en

harmonischer kan worden en zo meer kan betekenen voor de mensheid.

Ik meende, dat deze ontwikkelingen de moeite waard zijn van een beschouwing. Daarom heb ik u dit onderwerp voorgelegd. O, zeker, er wordt op aarde heel veel gezegd. Maar ik blijf het verwonderlijk vinden, dat woorden, die door een wereldmeester of wereldleraar zijn gezegd, opeens weer gaan klinken uit de mond van anderen, ook al wordt de bron niet vermeld.

Praatjes over alles, wat er op de wereld gebeurt, zijn normaal. Maar hierbij wordt steeds meer de waarheid gezegd, ook wanneer de meeste mensen die waarheid liever niet zouden horen.

Zeker, er wordt zoveel gezegd in deze dagen. Maar wie in deze dagen de kunst van het bewust luisteren verstaat, zal steeds meer bewust kunnen worden van de werkelijkheid in de wereld, zoals deze rond hem bestaat. De mens zal zich ook meer bewust kunnen worden van de problemen in de mensen en van de waan, waardoor zovelen nog worden verblind. Zo goed als de mens zich door luisteren en kijken op het ogenblik bewust kan worden van zijn eigenwaan en daardoor meer wijsheid kan opdoen.

Nogmaals, dit geschiedt niet in een enkel land, maar door de gehele wereld. Het is geen zaak van enkele ingewijden vaar een golf, die de gehele wereld overspoelt. Er is iets aan de hand, er gebeurt iets.

De konklusie, die ik daaraan persoonlijk verbindt en waarbij ik gelijktijdig spreek namens een groot aantal vrienden, zowel uit de broederschap als uit onze eigen orde, luidt:

De Goddelijke kracht, de Goddelijke liefde en de goddelijke wijsheid, die zich middels leraren en gezondenen door alle tijden heen aan de mensen hebben geopenbaard, hebben op de een of andere wijze een nieuw contact gevonden met deze kleine planeet in een uithoek van de melkweg.

Er is een bewustwordingskracht aan het werk, die veel sterker is dan de kosmische stralingen, die normaal optreden. Er zijn steeds meer zaken, die wij zelfs niet kunnen verklaren door te wijzen op de Heren van kracht of van wijsheid.

Wetten van evenwicht zijn nog steeds in het spel. Kompensatie speelt overal nog steeds een grote rol. Maar de nadruk op het geestelijke geeft, terwijl mogelijk 't besef van uiterlijke tegenstellingen hierdoor groeien zal, gelijktijdig het leven van vele mensen een nieuwe inhoud.

Er is een nieuwe hoop, een nieuwe verwachting bij velen en er is daarnaast voor steeds meer mensen ook een nieuwe bereiking.

Het is een verschijnsel, dat in de laatste jaren langzaam aan meer kenbaar werd, maar zich in de laatste 20 dagen wel bijzonder sterk overal heeft gemanifesteerd.

Ik ben er van overtuigd - en met mij dus velen - dat dit het begin is van een bijzonder sterke inwerking, die als een vlaag geestelijk vuur de wereld overspoelt, een kracht, die wij niet meer alleen bij kosmische invloeden enz. kunnen onderbrengen. Er is iets aan de hand, waardoor alle gebeuren op een nieuwe wijze gericht wordt. Een vernieuwing is aanstaande, die zeker in enkele jaren algemeen kenbaar moet worden.

Ik ben er van overtuigd, dat deze inwerking reeds binnen enkele maanden in het leven van zeer vele personen een grote verandering kan gaan brengen.

Ik beloof u geen wonderen, want ik weet eenvoudigweg niet, of iets, wat u als zodanig beschouwt, binnenkort zal gebeuren. Wel weet ik, dat u zelf bepaalde belevingen zult doormaken, of - wanneer dit niet het geval is - deze toch in uw naaste omgeving zult moeten constateren.

Geestelijke omwentelingen zullen veel voorkomen, geestelijke nood zal bij velen groot zijn, maar geestelijke redding volgt op de nood steeds weer snel en meestal afdoende.

Ik meen, dat u, wanneer u nu reeds werkt met paranormale krachten, uw vermogen op onverklaarbare wijze zult zien veranderen. U zult meer doen, maar u zult het ook op een wat andere wijze gaan doen.

En wanneer u met paranormale zaken weinig hebt gedaan, of ten hoogste daarmee iets hebt gespeeld, dan denk ik dat u binnenkort toch iets daarmee zult gaan doen, wat meer zinvol voor U is.

Ik constateer deze werkingen en veranderingen en kan niet nalaten dezen in verband te brengen met de lichtende machten, die op aarde optreden als wereldleraar en wereldmeester en die nu vanuit een geestelijke wereld in steeds sterkere mate contact met uw wereld schijnen op te nemen.

Hopelijk heb ik u met dit onderwerpje niet alleen verbluft, of heb ik u wat moed gegeven. Want dergelijke zaken zijn nu volgens mij niet zo belangrijk meer. Ik hoop wel, dat ik u bewust heb mogen maken van iets, wat rond u en mogelijk reeds nu ook in u aan de gang is. Ik hoop, dat u op dergelijke zaken wilt letten.

Wanneer je ziet, hoe het licht steeds sterker wordt in uw wereld, ondanks alles kun je niet nalaten die wereld lief te hebben. Wanneer je ziet, hoe de mensen worstelen met en om het licht, dan kun je niet nalaten, ook hen te beminnen.

Als wij die liefde kunnen vinden, vinden wij het geduld om de wereld en de mensen beter te begrijpen. En wanneer wij dit begrip eenmaal gaan verwerven, zo zal men, zelfs in uw dagen, op aarde een nieuwe schoonheid geopenbaard zien.

Dat is alles, wat ik u te zeggen heb. Wanneer iemand kommentaar heeft, hoor ik dit wel.

x Leefde de laatste wereldleraar niet in Perzië?

- Zijn werk deed hij o.m. in Perzië, maar evengoed in de landen van het verre en delen van het nabije oosten.

Deze leraar heeft een technische opleiding gehad en was in feite bijna westers opgevoed, al behoorde hij dus door afstamming tot de perzen, tot een volk van het oosten.

x Hield de wereldmeester na '71 op stoffelijk te werken, of komt hij nog terug?

- Ik kan hierop geen definitief antwoord geven. Zijn werkzaamheden in stoffelijke vorm zijn echter gestaakt. Wij nemen aan, dat hij op de een of andere wijze terug zal komen en zich op aarde zal openbaren. Maar wij weten niet, wanneer of hoe.

Dit is dus geloof, iets wat wij aannemen, menen af te kunnen lezen uit het gebeuren. Aan de andere kant: Hoe weet een kind, wat een volwassene zal gaan doen?

x De orde heeft al eerder gezegd, dt de leringen het westen zouden bereiken en in geschriften zouden worden neergelegd....

- Inderdaad is dit nu het geval. Maar zij zijn ergens gecamoufleerd. In Rozenkruizer-geschriften b.v. schrijft de laatste tijd iemand - vanuit zijn standpunt - over de ontwikkelingen op aarde en geestelijke vooruitgang, waarbij hij vaak bijna letterlijk dingen neerschrijft, die door de wereldleraar gezegd zijn.

Bij enkele theosofische tijdschriften vonden wij ook al artikelen, waarin de wereldmeester aan het woord schijnt te zijn, ook al worden de uitspraken dan later verwezen naar de stichteres van de groep en betrokken op de inhoud van het boek Dzjan.

In de Christian Science Monitor troffen wij een beschouwend artikeltje, waarin men opeens het wereldnieuws benaderde vanuit het begrip liefde, wijsheid en schoonheid op een manier, die doet denken aan de meester en zijn toespraken.

Dit alles van recente datum en in feite binnen zeer korte tijd gepubliceerd. Ik heb echter het gevoel, dat u voorlopig vergeefs zult zoeken naar pamfletten, waarin staat: dit is de nieuwe leer. Maar in elke leer zult u wel volgens mij in deze tijd in toenemende mate geschriften aantreffen, die de nieuwe leer verkondigen onder het mom van een nadere uitleg van het oude.

Ontdoe dergelijke artikelen eens van de vele vaktermen van de sekte, die ze uitgeeft en opeens ziet u de benadering van het leven middels licht, kracht en liefde, waarmede de wereldleraar en de meester bezig zijn geweest.

De bekendheid van deze gedachtengangen in Europa is dan ook volgens mij reed behoorlijk groot. Om een zeer vreemd voorbeeld te geven:

In Oost-Duitsland werd onder de titel Vernunft und Menschenliebe een geschrift van 24 pagina's gepubliceerd, dat schijnbaar de staat verheerlijkt, maar gelijktijdig wordt gezegd, dat elke mens in zich " die Liebe zum Menschen erkennen und sich damit sättigen soll."

Gezien de beperktheid van de litteraire vrijheden in dit land was het onwaarschijnlijk, dat iets van de leer van wereldmeester of leraar hier zou verschijnen; toch kwam het er tot stand.

Wil je zoeken, dan zul je dergelijke aanduidingen van het nieuwe denken en streven waarschijnlijk overal kunnen vinden. Zelfs in veel verbreide pseudo-wetenschappelijke of pseudo-occulte periodieken treft men, tussen veel zin en onzin, soms opeens een stukje aan, waarvan je wel moet zeggen: dit is nu werkelijk de nieuwe leer, compleet met uitspraken van wereldleraar of wereldmeester.

Waarom dit juist zo gaat, weet ik natuurlijk ook niet. Maar in ieder geval wijst dit alles op een vreemde invloed, die zich overal kenbaar maakt en bovendien op een geestelijke verandering, die zich overal aan het afspelen is, zodat er meer en meer propaganda wordt gemaakt, waardoor de mensen worden gewezen op mogelijkheden, eigenschappen en kwaliteiten in eigen wezen. Feitelijk is dit alles dan doel van de verbreiding van de nieuwe leer en openbaring van de nieuwe weg.

x Wordt de verandering ook metterdaad kenbaar? Dan zou het, zij het verkapt, tot veranderingen in de praktijk moeten voeren.

- Het lijkt er wel op. Maar vergeet één ding niet: overal zien wij een schijnbare verandering van mentaliteit, die echter alleen een verandering in uiting betekent.

In vele gevallen is de verandering van mentaliteit, waar U aan denkt, een verzet tegen bestaande machtsstructuren. Dit is geen werkelijke mentaliteitsverandering. Het is alleen het gevolg van het wegvallen van de onmacht in de jeugdijaren door een verminderde machtsuitoefening en opgelegde discipline van de zijde van de ouders.

Degenen, die in dergelijke omstandigheden opgroeien, zullen dan ook gemakkelijker er toe komen te protesteren tegen machtsuitoefening in de gemeenschap.

+/ wach- Dit is een normaal gevolg van veranderingen in zeden, ten meer niet. Vroeger zou men met dergelijke vaak in wezen tirannieke uitspraken en eisen, tot men zelf vader of moeder was geworden. Dan leefde men zijn machtszucht uit op de kinderen.

Nu begint men met een poging anderen naar zijn hand te zetten reeds in de jeugd en zodra men in staat is enigszins te formuleren, of iemand kan vinden die bezwaren voor hen formuleert, trekken zij op tegen het gezag en roepen zij zichzelf uit tot de leiders van de mensheid, zonder daarbij kritiek te willen aanvaarden op gelijke wijze, als zij die anderen in zo ruime mate doen geworden.

Je zou kunnen zeggen, dat dit neer komt op een poging van het kind de vader te regeren, omdat de vader het kind niet meer voldoende regeert. Deze omwenteling kunnen wij niet als mentaliteitsverandering beschouwen volgens mij.

Wel zien wij - en dit is een heel ander facet van het heden - dat steeds meer mensen zich gaan opofferen voor hun medemensen, hun vreugde en levensdoel gaan vinden in het vervullen van taken, waarvoor je toch wel een grote mensenliefde moet bezitten om het vol te kunnen houden.

Wanneer u op deze mentaliteitsverandering zoudt doelen, waarbij vergoedingen minder belangrijk zijn dan het helpen van anderen en de vreugde, die men voor zich daarin vindt, dan zou ik toegeven: ja, hier zien wij de veranderingen ook in de praktijk meer en meer kenbaar worden.

Ik geloof echter niet, dat je deze werkelijke verandering kunt vinden in of kunt binden aan een bepaalde richting van geloven of denken zonder meer.

Hiermede heb ik dan nog enige toelichtingen kunnen geven. Ik kan begrijpen, dat er onder u zullen zijn die zeggen: voor mij behoort een dergelijke onderwerp niet behandeld te worden. Toch zou ik juist hen een raad willen geven:

Neem eens enkele van de citaten, die ik gaf uit het geheel en probeer eens na te gaan, wat zij volgens u, voor u, kunnen betekenen. Misschien dat u daardoor al weer een stukje licht vindt.

Onze leiding, mijn betoog, zult u mogelijk niet nodig hebben. Maar door het overdenken van wijsheden kun je toch je meer bewust worden van de werkelijkheid rond je en misschien zelfs van de kracht en levensaanvaarding, die in

uzelf ondanks alles bestaat. Mogelijk leert u zelfs, deze waarden meer actief en bewust gebruiken.

Ik hoop, dat u mij deze toevoeging niet kwalijk neemt. Ik wens u allen een aangename pauze en dank u hartelijk voor de mij gegeven aandacht.

.Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-

Goedenavond.

Ook in dit tweede gedeelte moet ik weer wat aan de esoterische kant blijven. Ik meen, dat ik dit op deze avond wel eens in gemeenplaatsen kan doen.

Wij weten immers allen, dat het verschil tussen een wijze en een zot gelegen is in het feit, dat de wijze weet, dat hij zot is, terwijl de zot denkt, dat hij wijs is.

In de esoterie zien wij vaak hetzelfde. Wij zien mensen, die denken, dat zij geestelijk hoog staan. Dat komt waarschijnlijk dan, omdat zij uiterlijk nogal laag plegen te vallen. Omgekeerd zijn er mensen, van wie men denkt, dat zij stoffelijk diep gevallen zijn, terwijl zij bij nadere beschouwing juist geestelijk bijzonder hoog blijken te staan.

Je kunt het nooit precies bepalen. Neem b.v. de vraag, wat esoterie is. Is er hier iemand, die het precies weet? Nou, ik weet het ook niet.

Esoterie is n.l. een verzamelnaam voor een hele reeks van filosofieën, erkenningen en innerlijke bewustwordingsprocessen, waarin de mens stelt te streven naar het erkennen van zichzelf, maar in de meeste gevallen er kennelijk toch geen haast mee heeft zichzelf in waarheid te ontmoeten.

Wat ook een gemeenplaats is. Maar ja, de meeste mensen kijken graag in de spiegel, omdat zij daarin alleen zien, wat zij denken te zijn. Wanneer zij echter voor een ogenblik zouden vergeten te kijken, naar hetgeen zij denken te zijn en zien, wat zij werkelijk geworden zijn, dan hebben zij geen zin verder te blijven kijken. Dan vergeten zij dat liefst zo snel mogelijk.

Ook in de geest komen dergelijke pijnlijke momenten wel voor. Dan vraag je je af, of je deugden nog zo goed zijn als je dacht, of zij nog werkelijk voor je deugen.

Maar ja, wat is deugen? Het woord lijkt mij te zijn afgeleid van deugd. En deugd is over't algemeen bij anderen het feit, dat zij datgene doen, wat jij goedvindt.

Wanneer je dus zegt, dat er dingen zijn, die niet deugen, dan zeg je in feite, dat het dingen zijn, die voor jou geen nut hebben, of waarmede jij het niet eens bent.

Waarom doet een mens dan altijd weer zoveel dingen, waar hij het zelf bij anderen niet eens is? Het antwoord lijkt mij eenvoudig genoeg te zijn: Het is dte moeilijk om het anders te doen, of het levert je meer op, wanneer je het zo doet.

U zit nu te grinniken en vraagt zich af, of dit nu

geestelijke wijsheid is. U moogt het voor uzelf uitmaken. Aan de andere kant ben ik eigenwijs genoeg en bovendien ben ik een geest. Dus .... zouden wij met enige moeite wel kunnen beweren, dat ook dit alles geestelijke wijsheid is.

U hebt ook een geest. U bent mogelijk niet wijs, maar u denkt in ieder geval, dat u het bent, nietwaar? Let wel, ik wil niet uitmaken, wie hier nu wel en wie niet wijs is. Van mijzelf weet ik, dat ik niet wijs ben: daarin ligt mijn grootste wijsheid.

Hier zegt iemand: zelfkennis. Maar wat is dat eigenlijk? In feite betekent het niet meer dan zo nu en dan eens de blinddoek afnemen, wanneer je met jezelf te maken hebt.

En wanneer je dan elke fout, die je bij jezelf ontdekt, juist zo waardeert als je dit bij anderen pleegt te doen, leer je jezelf pas goed kennen.

Maar de meeste mensen ergeren zich het meeste aan iets, wat in henzelf bestaat, maar dat zij eerst leren kennen, wanneer het in anderen tot uiting komt.

Opvallend is voor mij de wijze, waarop de geestelijke bewustwording van de mensen steeds weer door regeringen in de hand wordt gewerkt. Zo zijn er mensen, die menen, dat de regering de moraliteit van uw volk omhoog moet brengen door het sluiten van de sexclubs. Maar wat maakt het eigenlijk uit? Dan wordt hetzelfde weer van onder de toonbank verkocht.

Neem mij de opmerking niet kwalijk, maar die dingen verander je niet door enkele maatregelen. Adam en Eva zijn er al mee begonnen en sindsdien is het uitgegroeid tot 's werelds oudste en grootste bedrijf. Zeggen dat het niet mag, helpt niet, omdat het nu eenmaal zo is en niet anders.

Iemand, die verstand genoeg heeft om te beseffen, dat hij niet waarlijk wijs genoeg is om anderen in alles te leiden, begint te aanvaarden, dat anderen eigenschappen en gewoonten hebben, waar hij het niet mee eens is.

Vervolgens gaat zo iemand bij zichzelf na, of hij mogelijk zelf soortgelijke eigenschappen of gewoonten heeft. Wanneer iemand predikt tegen de overdreven waardering van de sexe in deze maatschappij en dan een gezin heeft als Jongeling, dan vind ik dat een overdreven zaak.

Ik geef graag toe, dat die man zijn eigen club heeft. Maar moet hij het dan anderen onmogelijk maken om een andere soort club te vormen. (Och God ...)

Zeg dat wel, want het is helemaal een krankzinnige zaak. De man is ouderling ook. Dus hebben wij te maken met een jongeling, die ouderling is, zich jonger voordoet dan hij is en ouder denkt, dan hij zou mogen doen om een vitale leiding te geven aan degenen, die van hem een op de tijd ingestelde leiding verwachten.

Daarbij misleidt hij zichzelf omtrent de belangrijkheid van de leiding, die hij geeft en misleidt hij bovendien ook anderen, ten aanzien van hetgeen zij werkelijk van hem mogen verwachten. Hij kweekt nogal valse verwachtingen aan. En dat is een euvele zaak, want nu kun je niet ten onrechte beweren, dat zijn club in verwachting is van Jongeling....

Lach maar. Het is toch zo, al begrijp ik wel, dat dit bij de meesten onder u niet meer al esoterisch overkomt.

Maar alles kan esoterisch van belang zijn, al zullen vele mensen in hun esoterische onschuld alleen maar denken aan lichtende engelen en vergeten, dat mensen allen ook nog wel eens daar moeten gaan, waar ook de keizer te voet dient te gaan. Er is geen mens, die niet op zijn tijd zitting neemt en zo stoffelijk aan de noden tegemoet komt, zonder welke de geest op aarde geen leven meer zou hebben.

Ik zeg dit zo en onmiddellijk denkt er iemand: dat had je nou niet moeten doen. Maar waarom dan niet? Esoterie begint bij de mesthoop en eindigt in de hemel. Maar de mensen, die bang zijn voor de mesthoop zullen de hemel nooit bereiken.

Ergers u maar niet hoor. Ik heb al gezegd, dat ik vandaag van gemeenplaatsen uit zou gaan. Kijk liever eens goed naar jezelf en stel je dan even voor, dat het een ander is, die je zo ziet....

Tel dan eens even op, wat er bij dat mens niet deugt. U vindt dit een ondeugende opmerking? Ligt niet in mijn bedoeling. Ik probeer alleen maar de werkelijkheid wat beter te benaderen.

Want het is heel mooi, wanneer je met hoge geestelijke krachten bij voortduring bezig bent. Maar besef dan wel, dat je als mens, wanneer je die hoge geestelijke krachten niet kunt omzetten in iets, wat ook op je eigen wereld kenbaar is, geen poot hebt om op te staan.

En als je geen poot meer hebt om op te staan, kom je met een smak op je grondvlak terecht, dat pijnlijk beroerd zal worden door de krachten, die inwerken op een ieder, die te hoog wil stijgen en daar plotseling vanaf moet zien.

Moet u daar eens even over nadenken? Maar is het dan niet zo? Hoe vaak verknopen wij onszelf niet met allerlei theorieën omtrent alles, wat geestelijk zou moeten bestaan en mooi zou moeten zijn? Wij leggen de gehele kosmos en de wereld aan onszelf uit. Wij weten alles precies. Maar wij weten niet, hoe wij ons in de eigen wereld moeten redden.

Er zijn mensen, die denken, dat zij alles van God weten, maar die niet eens in staat zijn een knoop aan te zetten, wanneer dit nodig zou zijn. Dergelijke mensen zijn steeds weer in hogere sferen met hun gedachten, maar dat betekent wel, dat zij altijd weer de melk over laten koken en nooit tijd hebben voor medemensen, die hen toch werkelijk hard nodig hebben en geen tijd hebben om te wachten, tot de verlichte geest weer even tot een meer menselijk normale toestand is afgedaald.

Wanneer dit hooggeestelijk werk esoterie e.d. moet zijn, kunt u het van mij cadeau krijgen. Ik zie de menselijke werkelijkheid toch wel even anders: eerst als mens leven en dan ook nog je bewust worden van hogere krachten om zo meer mens te kunnen zijn. Met geest meer mens a.h.w. Maar daaraan mankeert het vaak.

Nu wil ik hierbij vermelden, dat ik niet zo snel in de mens teleurgesteld ben: ik heb al zoveel ellende van hen meegemaakt op aarde, dat het wel heel erg moet worden, wanneer het nog erger gaat worden.

Maar ik zeg gewoonweg: Wanneer je als mens een geestelijk doel nastreeft, kun je dit alleen doen op basis, van hetgeen je nu bent en hetgeen je nu kunt.

Daarin moet je dan al die geestelijke waarden, die je zo mooi in jezelf gevoelt, waarmaken. Je moet alles tot uitdrukking brengen: en zelfs wanneer je dit hebt gedaan, dien je je als mens nog steeds af te vragen, of er mogelijk iets mis is gegaan. Want alleen wanneer je ook daar over nadenkt, kom je weer verder.

De meeste mensen zijn bang om fouten te maken. Ik vind dat dwaas, want als hje geen fouten maakt, zul je maar weinig omtrent het werkelijke leven leren. En wanneer je op de wereld niets nieuws leert, wat kom je dan op aarde doen?

Er zijn mensen, die denken, dat het maken van fouten vaak zonde moet zijn. Men heeft mij zelfs eens gevraagd zonde te omschrijven. Ik heb hen duidelijk gemaakt, wat ik daarvan dacht en zei:

Zonde is datgene, dat je had kunnen doen, ook wilde doen en toch niet gedaan hebt. Ook al beseft je dat pas later. Door ervaringen word je wijzer. En spreek mij niet van het beledigen van God. Of meent u soms, dat de Schepper van het al zo klein is, dat je hem kunt beledigen door een leugen, of een ontkenning van zijn bestaan.

Anderen zien ons eerder als een soort voorbeeld van God, gesteld voor anderen. Zo van: weest de zuurdesem voor deze aarde. Maar dat betekent, dat je je moet mengen met het geheel, niet dat je alles, wat je niet past op een afstand moet houden.

Trouwens, echte zuurdesem is er op aarde kennelijk maar weinig, want wanneer je te maken hebt met degenen, die zichzelf als zodanig beschouwen, doen zij nogal klef aan.

Werkelijk zuurdesem zijn voor de wereld betekent volgens mij niet, dat jezelf moet rijzen, maar dat je anderen de mogelijkheid moet geven om luchtiger te leven en toch geestelijk meer te zijn.

Is dat nu volgens u esoterie? O jee. De meningen zijn verdeeld. Wat gelukkig is. Want wanneer u allen nu ja zoudt denken, zoudt u toegeven, dat ik waarheid gesproken hebt, terwijl degenen, die nee zeggen, niet in feite verwerpen, wat ik stelde, maar eerder schijnen aan te voelen, dat het beeld, dat ik van de esoterie gegeven heb, onvolledig is. Mijn tevredenheid stamt uit het feit, dat u dan in ieder geval iets hebt erkend.

Werkelijke bewustwording ontstaat door erkenning. Erkenningen zijn in het begin altijd weer onsamenhangend. Want eerst uit de vele schijnbaar onsamenhangende erkenningen t.a.v. de buitenwereld en jezelf, kun je je langzaam aan een juister beeld gaan vormen, zowel omtrent de wereld als omtrent jezelf.

Pas wanneer je jezelf een beetje hebt leren kennen en geen grote vergissingen maakt t.a.v. de wereld, kun je in vrede en geluk leven.

U wilt weten, wat volgens mij vrede en geluk dan wel inhouden? Luister dan maar eens even. Voor mij is vrede geen toestand van strijdloosheid of daadloosheid, maar een innerlijke aanvaarding, waardoor de grotere bedoeling en inhoud van het geheel voortdurend innerlijk beseft wordt, dit ongeacht de tegenstellingen, die je soms in een deel van het geheel zult ondergaan.

Geluk is voor mij het vermogen te beseffen, wat je al hebt in de plaats van een voortdurend in jezelf opsommen, wat

je nog meer zou willen hebben.

Vrede en geluk zijn voor de mens wel degelijk bereikbaar en beleefbaar, maar stammen uit een innerlijke toestand en worden slechts beperkt door uiterlijkheden mede bepaald.

Maar de mensen denken kennelijk anders. Die zeggen: Wanneer ik het hoge lot in de loterij eerst maar eens win, zal ik werkelijk gelukkig zijn. Dan komt misschien dat ogenblik. Zij krijgen de prijs en daarbij de rekening van de kansspelbelasting. En dan hebben zij de p... in.

Daarna proberen zij alles te kopen, wat zij eens gedacht hadden te willen hebben. Zij ontdekken, dat dit zelfs voor hun prijs nog wel wat duur komt. Waarop zij zich nog meer ergeren. Waarop zij besluiten zuinig te worden, maar nu ongemerkt nog meer uitgeven aan kleine dingen - die komen er niet zo op aan, dat hakt er niet zo in - dan zij aan de grote dingen ooit besteed zouden hebben. Uiteindelijk hebben zij niets meer over. Waarop al, wat hen blijft, een reeks preten-ties van een half miljoen en een tekort van f 100.000. Is dat soms geluk?

Anderen zien geluk meer romantisch: Wanneer ik hem of haar maar krijg, zal ik gelukkig zijn. Ja, ja. Maar sprookjes zouden moeten eindigen op een andere manier: niet "zij huwden en leefden nog lang en gelukkig", maar eerder: "zij huwden en toen begonnen de zorgen pas goed." Zeker, je kunt met elkaar gelukkig worden, maar alleen wanneer je beseft, dat dit een zaak is, waaraan je dan ook verder nog voortdurend en hard aan moet werken. Het is zeker geen geschenk.

Zo is het met esoterie in feite ook. Het is niet iets, waarbij je kunt zeggen: ik heb een punt bereikt, dus nu kan ik rusten, want nu ben ik er. Zelfs wanneer je het hoogste besef bereikt, is het nog altijd iets, waaraan je voortdurend verder moet werken.

Zo is ook zelferkenning een voortdurend proces, omdat elke erkenning je wezen verandert en dit weer opnieuw moet worden overzien en beseft. Maar als je leert blij te zijn, wanneer je voortdurend in actie kunt zijn, zul je daarin toch veel geluk kunnen vinden.

Besef je bovendien, dat je hierdoor de grootste kracht, die maar voor je denkbaar is, in jezelf draagt en kunt leren hanteren, ben je nog tevreden ook. Innerlijk ken je vrede en wanneer je ziet, wat er nog meer aan mogelijkheden en ontdekkingen op je wacht, ben je gelukkig als nooit tevoren.

Werkelijke esoterie is dus volgens mij een vinden van innerlijke vrede en geluk, waardoor je je steeds meer bewust kunt worden van de lichtende werkelijkheid, waarvan je deel bent en die je steeds in grotere erkenningen steeds intenser kunt gaan beleven.

Wanneer er dus iemand komt, die u vertelt, dat u in dit aardse tranendal niet bent gekomen om u te verheugen, maar om u in lijden voor te bereiden op de hemel, waarin u uw loon zult vinden, laat hem maar. Hij weet mogelijk niet beter en beseft niet, dat reeds op aarde de mens hemel en hel voor zich pleegt te vormen uit zijn besef van de werkelijkheid, die hij is en waarvan hij deel is tegelijkertijd. Maar ik moet stoppen.

Goeden avond allemaal.

d.d. 14 november 1975